ஆட்சி மொழிப் பிரச்சினை

★

பேராசிரியர் டாக்டர் ந. சஞ்சீவி
நினைவாக.

மாநிலங்கள் அவையில்

அறிஞர் அண்ணா

பேருரை

★

தலைமைக் கழக (தி. மு. க.) வெளியீடு

1965] [25 காசுகள்

36344
அ 409.54'35
அட்கி

அழகிரி அச்சகம், இராயபுரம்-சென்னை-13.

தி.மு.க. அறக்கட்டளை
பேராசிரியர்
ஆய்வக நூல்
நிலையம்
சென்னை-18
அண்ணா அறிவாலயம்

எமது நோக்கம்

★

ஆட்சிமொழிப் பிரச்சினை இந்தியத் துணைக்கண்டத்து மக்களின் உயிர்நாடிப் பிரச்சினையாக ஆகியிருக்கிறது.

இது அரசியல் கட்சிப் பிரச்சினையாக மட்டுமே அமைந்துவிடாமல், இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் வாழும் ஒவ்வொருவரின் உள்ளத்தையும் தொடும் பிரச்சினையாக இருந்துவருகிறது.

இந்தியப் பேரரசின் ஆட்சிமொழிப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குப் பலர் பலவிதமான கருத்துரைகளைக் கூறிவருகின்றனர்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் சீரிய தலைமையில் இயங்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், ஆட்சிமொழிப் பிரச்சினை குறித்துத் தன்னுடைய கருத்தைத் திட்டவட்டமாகவும் தெளிவாகவும் கூறிவந்திருக்கிறது.

ஆட்சிமொழிப் பிரச்சினை குறித்துத் தி. மு. கழகத்தின் கொள்கையும், குறிக்கோளும் என்ன என்பதை உலகம் அறிந்துகொள்ளும் வகையில், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், தம்முடைய மாநிலங்களவைப் பேச்சின்மூலம் தெள்ளத் தெளிய விளக்கிக்காட்டியுள்ளார்கள்.

மாநிலங்களவையில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பேசிய தெளிவான—திட்பமான—உண்மையான—உருக்கமான—அழகான—அருமையான பேச்சு அரசியல்வாதிகள்,

பொதுமக்கள் ஆகியோரின் உள்ளத்தைப் பெருமளவுக்குக் கவர்ந்திருக்கிறது.

அறிஞர் அண்ணு அவர்களின் பேச்சு முழுவதும் செய்தித் தாள்களில் அப்படியே வரவில்லை. சில செய்தித் தாள்களில் திரித்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அறிஞர் அண்ணு அவர்களின் முழுப் பேச்சையும் படித்துக் கழகத் தோழர்களும், பொதுமக்களும் பெரும் பயன்பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான், அவருடைய முழுப் பேச்சு அடங்கிய இச்சிறு நூல், அடக்க விலையில், தி. மு. க. தலைமை நிலையத்தால் வெளியிடப்பெறுகிறது.

கழகத் தோழர்களும், ஆதரவாளர்களும், பொதுமக்களும் இந்நூலைப் பெரிதும் பயன்படுத்திக்கொள்வார்களாக!

இரா. நெடுஞ்செழியன்
அவைத்தலைவர், தி.மு.க.

ஆட்சி மொழிப் பிரச்சினை

[4—3—65-ல் மாநிலங்களவையில், அண்ணு அவர்கள் குடியரசுத் தலைவர் உரைமீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு, ஆட்சி மொழிபற்றி ஆற்றிய பேருரை]

அவைத் தலைவர் அவர்களே !

கடந்த பிப்ரவரி 17-ந் தேதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை வரவேற்று, குடியரசுத் தலைவர் ஆற்றிய பேருரைக்கு நாம் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

'தளராத நம்பிக்கையுடனும், சிதையாத உறுதியுடனும் நாட்டை நடத்திச்செல்ல' பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பாடுபட வேண்டுமென்று குடியரசுத் தலைவர் அறிவுரை வழங்கியுள்ளார். 'தளராத'—'உறுதி' என்று குடியரசுத் தலைவர் கூறியவை நன்கு சிந்திக்க வேண்டிய சொற்களாகும்.

அரசாங்கத்தை நடத்திச்செல்லும் போக்கும், எடுக்கும் முடிவுகளும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்க வேண்டிய அளவுக்கு உயர்ந்து இல்லாதனவாகக் குடியரசுத் தலைவருக்கு ஒருவேளை பட்டிருக்கலாம்—பெரும்பாலும் அது சரியாகக்கூட இருக்கலாம்.

இந்த ஆட்சியின் அரும்பெரும் 'சாதனை'கள் !

அரசாங்கத்தை எல்லாவற்றுக்கும் பாராட்டுவது என்ற சபலத்துக்கு ஆட்படாமல் இருந்திருந்தால், குடியரசுத் தலைவர், அரசாங்கத்தின் சாதனைகளைப் பற்றிப் பலவாறு பெருமைப்படுத்திப் பேசியிருந்திருக்கமாட்டார். ஆனல் அரசாங்கத்தின் சாதனைகளைப் பற்றி மக்கள் வேறுவிதமாகக் கணக்குப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிருர்கள்.

"பயங்கரமான உணவு நெருக்கடி - படுகுழியை நோக்கிச் செல்லும் ஊழல் ஆட்சி - விலைவாசி உயர்வு - வேதனை தரும் நலிவுகள்"—இவைகள்தான் இந்த ஆட்சியின் அரும்பெரும் 'சாதனை'களாக இன்று விளங்குகின்றன !

வேதனையடைகிறேம் -- மகிழ்ச்சிக்கு இடமெங்கே ?

தென்னுட்டில் நிகழ்ந்த பலாத்காரச் செயல்கள் பற்றிக் குடியரசுத் தலைவர் கூறுவதுபோல், நாம் ஒவ்வொருவரும் வேதனைப்படுகிறேம். அந்த நிகழ்ச்சிகள் குறித்து யாரும் மகிழ்ச்சியடைய

முடியாது—குறிப்பாக அந்தப் பகுதியிலிருக்கும் மக்கள் நிச்சயமாக மகிழ்ச்சியோ, பெருமையோ அடையவில்லை. நாட்டு முன்னேற்றத்தில் அக்கறை கொண்டவர்கள்—பலாத்காரச் செயல்களால் பாதிக்கப்படுபவர்கள்—ஒருபோதும் அத்தகைய பலாத்காரச் செயல்களை ஆதரிக்கமாட்டார்கள்.

தென்னகத்தில் நடைபெற்ற பலாத்காரச் செயல்களுக்குச் சில அரசியல் கட்சியினர்தான் காரணம் என்று யாராவது கூறுவார்களேயானல், அது தற்பொழுதுள்ள நிலைமையைப் புரிந்துகொள்ள மறுப்பது மட்டுமல்ல—நாட்டின் அரசியல் வரலாற்றையும், தென்னட்டிலுள்ள முக்கிய அரசியல் கட்சிகளின் வரலாற்றையும், அந்தக் கட்சிகளின் வளர்ந்த தன்மையையும் புரிந்துகொள்ளாததுமாகும்.

பலாத்காரத்தைக் கண்டிப்பதில் நான் தயங்கவில்லை. குடியரசுத் தலைவருடனும், மற்ற உறுப்பினர்களுடனும் சேர்ந்து நானும் வன்மையாக — அழுத்தந்திருத்தமாக — பலாத்காரத்தைக் கண்டிக்கிறேன்.

கழகக் குறிக்கோளில் குறை காண இயலுமா?

எனது கழகத்தின்மீது பழி சுமத்தப்பட்டாலும், நான் உள்ளத் தூய்மையுடன், நேர்மை உணர்வுடன் கூறுகிறேன்—'நடைபெற்ற பலாத்காரச் செயல்களுக்கும் எங்களுக்கும் நேரிடையாகவோ, மறைமுகமாகவோ துளிகூடத் தொடர்பு கிடையாது' என்று.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தூய்மையான குறிக்கோளை உடையது—உடனடியான திட்டத்தை உடையது—நேர்மையான வழியைப் பின்பற்றுவது—குறிக்கோளிலும், நடைமுறைத் திட்டத்திலும், மற்ற எந்த அரசியல் கட்சிக்கும் பின்னடையாதவிதத்தில், தி. மு. கழகம் தூய்மையையும் உயர்ந்த மனப்பாங்கையும் பெற்றிருக்கிறது.

மாணவர் கிளர்ச்சியை நாங்கள் தூண்டிவிட்டுமில்லை—பலாத்கார முறைகளை நாங்கள் கடைபிடிக்கவுமில்லை. இப்பொழுது சாட்டப்படும் குற்றச்சாட்டுக்களைச் சமாளிக்க, இவற்றை நான் கூறவில்லை.

எந்தக் காலத்திலும்—எந்தக் கட்டத்திலும்—நேர்மையுள்ளம் கொண்ட எவரும், எனது கட்சியின் தூய்மை பற்றியோ, நடைமுறைத் திட்டம் பற்றியோ குறைகாண முடியாத விதத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்......

திரு. ஜி. **இராமச்சந்திரன்** (நியமனம்; தமிழ்நாடு) :—"நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன்; இந்தியாவின் ஒற்றுமை என்பது உங்கள் கட்சிக் கொள்கையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளதா?"

அண்ணு :—"எங்கள் கொள்கையில் இந்திய ஒற்றுமையைத் திட்டவட்டமாக ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டிருக்கிறேம். அது நீங்கள் கொண்டுவந்த சட்டத் திருத்தங்களால் அல்ல—சீன ஆக்கிரமிப்பு ஏற்பட்டபொழுது, 'ஒற்றுமையுடன் இருந்தால் தான் அனைவருக்கும் நல்லது' என்ற உணர்வு எங்களுக்கு ஏற்பட்டது."

திரு. ஜி. **இராமச்சந்திரன்** :—"சீன ஆக்கிரமிப்புப் பயம் நீங்கி விட்டால், மீண்டும் ஒன்றுபடாத நிலைக்கு நீங்கள் திரும்பப் போய்விடுவீர்களா ?"

அண்ணு :—"சீன ஆக்கிரமிப்பை ஒரு சின்னமாகக் கூறினேன்; அது ஒன்றுமட்டும் காரணம் என்று கூறவில்லை."

வாய்ப்புக் கிடைத்திருந்தால்........

"நமது தலைமையமைச்சர் அவர்கள் இங்கு இருக்கிருர்கள்; தென்னுட்டில் நடந்தவைபற்றி அவரிடம் நேரிடையாக விளக்கிக் கூறுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. மாருக, அரசாங்கத் தரப்பில் தரப்பட்ட விளக்கங்கள்தான் அவருக்கு இதுவரை கிடைத் திருக்கும். எனவே, அதுபற்றி ஒரு சிலவற்றை இந்த அவையின் கவனத்திற்கும், தலைமையமைச்சரின் பார்வைக்கும் வைக்க விரும்பு கிறேன்.

மாணவர்கள் கிளர்ச்சி சனவரி 25-ந் தேதி ஆரம்பித்தது. நானும், எனது கழகத்தைச் சேர்ந்த 3,000 பேரும் சன. 25-ந் தேதி நள்ளிரவில் கைது செய்யப்பட்டு, பிப். 2-ந் தேதிவரை சிறைச்சாலை களில் அடைக்கப்பட்டிருந்தோம். அப்பொழுதே, வெளியில் நடை பெறும் பலாத்காரச் செயல்கள் பற்றிய செய்திகளை, சிறைச்சாலைக் குள்ளிருக்கும் நாங்கள் பத்திரிகைகளில் படித்துத் தெரிந்துகொண் டோம். அவ்வளவுதான்.

பொருந்திவராத ஒன்றுக்குப் பொறுப்பாக்குவதா ?

இந்த நிலையில், பலாத்காரச் செயல்களுக்கு எங்களைக் காரண மாக்குவது எந்த அளவு பொருந்தும் என்று தெரியவில்லை. நிலை மைக்குப் பொருந்தி வராதது மட்டுமல்ல—எங்கள் கழகத்தின் கொள்கைக்கும் திட்டத்துக்கும் பலாத்காரம் என்பது சிறிதுகூடப் பொருந்தி வராத ஒன்று.

'சௌரி சௌரா' பற்றியும், ஜாலியன்வாலாபாக் பற்றியும் தலைமையமைச்சர் அவர்கள் நன்கு அறிந்திருப்பார் என்று நினைக் கிறேன். மக்கள் சிறைகளில் தள்ளப்பட்ட காட்சிகளையும், மக்கள் சட்டமுறைகளை மீறிய காட்சிகளையும் அவர் கண்டிருப்பார்.

மக்களுடைய உணர்ச்சி சட்டமுறையில் வெளிவராதபடி தடுக்கப்பட்டால், அது பொங்கி எழுந்து, சமுதாயத்தின் பல துறை

களிலும் வெள்ளமெனப் பாய்ந்து செல்லும் என்பது அவருக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

"தென்னாட்டில் உண்டான கிளர்ச்சிகளைத் தி. மு. கழகம்தான் தூண்டிவிட்டது" என்று சிலர், ஆர அமர யோசிக்காமல் பழிச் சொற்களை அள்ளி வீசியபோதிலும், தலைமையமைச்சர் லால்பகதூர் அவர்கள், அத்தகைய அவசர முடிவுக்கு வரமாட்டார் என்று நினைக்கிறேன். எனது கட்சிக்கு வாய்ப்புத் தரப்பட்டால், எங்களது குற்றமற்ற தன்மையைத் தலைமையமைச்சர் அவர்களே கண்டு கொள்ளும்படிச் செய்யமுடியும்.

ஒழுங்கு வரையறையை மீறியது யார் ?

பலாத்காரம் பற்றியோ, அது கலந்த கிளர்ச்சி பற்றியோ, நாங்கள் ஒரு அறிக்கையோ—கட்டுரையோ—தலையங்கமோ—இது வரை தீட்டியது கிடையாது; பேச்சிலும் எழுத்திலும் துளிக்கூட நாங்கள் ஆதரவு காட்டியதுமில்லை—தூண்டிவிடவுமில்லை.

உள்ளத் தூய்மையுடன் கூறுகிறேன்—ஒரு நியாயமான முடிவை அமைதியான முறையில் காணவேண்டுமென்று நாங்கள் பாடுபட்டுவருகிறோம்! "மாணவர்கள் அரசியல் போராட்டங்களில் கலந்துகொள்ளக்கூடாது" என்று நாங்கள் வலியுறுத்திவந்திருக்கிறோம்!

அரசியல் நிகழ்ச்சிகளிலோ, போராட்டங்களிலோ ஈடுபடுமாறு மாணவர்களை நாங்கள் அழைத்தது கிடையாது. நான் இங்கு வெளிப்படையாகக் கூறுவேன்—தலைமையமைச்சர் சார்ந்திருக்கும் கட்சிதான், மாணவர்களை, 'அரசியல் கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபடுத்தக் கூடாது' என்று ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தை மீறி நடந்தது. தஞ்சாவூரில் அதற்காக ஒரு மாநாடு கூட்டி, காங்கிரசுத் தலைவர்கள் அதில் தமது ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தினர்.

ஆக, ஒழுங்கு வரையறையை மீறிய குற்றச்சாட்டு காங்கிரசுக் கட்சிமீதுதான் இருக்கிறதே தவிர, எங்கள்மீது அல்ல!

மூடுபனியில் சிக்கிவிட்டால் முடிவைக் காண இயலாது

இப்பொழுது நடைபெற்ற மாணவர் கிளர்ச்சியில், இளைஞர் காங்கிரசைச் சேர்ந்த மாணவர்கள், முன்னணியில் நின்று கிளர்ச்சி செய்துள்ளனர். இளைஞர் காங்கிரசைச் சேர்ந்த ஒரு மாணவர் தலைவர், அப்பொழுது சிறையில் வைக்கப்பட்டார்; அவர்மீது ஒரு வழக்கும் போடப்பட்டுள்ளது. மேலும் அவர், ஒரு போலீசு அதிகாரியின் மகனுமாவார்.

ஆக, எல்லாவற்றுக்கும் தி. மு. கழகம்மீது குற்றஞ் சாட்ட நினைப்பது, விவரம் அறியாதோரின் முயற்சி—ஆதாரமற்ற அலங்கோலம்! அத்தகைய பொறுப்பற்ற—ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுக்களை இந்தப் பேரவையி

லுள்ள கனம் உறுப்பினர்கள், அப்படியே நம்பிவிட்டார்கள்! அத்தகைய மூடுபனியில் சிக்கிவிட்டால் முடிவைக் காணமுடியாது - பிரச்சினையைத் தீர்க்க வழியும் ஏற்படாது.

உடலை ஒடுக்கலாம்—உணர்ச்சியை மாய்க்க முடியாது!

கிளர்ச்சிக்குக் காரணம் ஒரு அரசியல் கட்சிதான்—என்ற கருத்தை நீங்கள் ஆரம்பமாக வைத்துக்கொண்டால், பிறகு, 'அந்தக் கிளர்ச்சியை அடக்கும் வழி என்ன?' என்று ஆராயப் புகுந்து, அந்தக் குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சியை, 'எந்த முறையாலாவது அடக்கி ஒடுக்கி அழித்துவிடுவதுதான் நல்லது' என்ற முடிவுக்கு வருவீர்கள். அத்தகைய அடக்குமுறையில் நீங்கள் ஈடுபட உங்களிடம் அதிகாரம் நிறைய இருக்கிறது; அடக்குமுறை ஆட்சியில் நீங்கள் வெற்றிபெறுவதாகக்கூட வைத்துக்கொள்ளலாம்! உடலை ஒடுக்கலாம்—உணர்ச்சியை மாய்க்கமுடியாது! ஒரு கணம் யோசித்துப் பாருங்கள்—அவ்வளவுக்குப் பின்னும் பிரச்சினைக்கு ஒரு நல்ல முடிவு கண்டுவிட்ட நிலைமை ஏற்படுமா?

பலாத்காரம் அங்கெல்லாம் தலைதூக்கவில்லையா?

இந்தப் பிரச்சினைகளைவிட ஒரு பெரிய பிரச்சினை இருக்கிறது—அதுதான், பலாத்கார உணர்ச்சி ஏன் அவ்வப்போது தலைதூக்குகிறது—அது தலையெடுக்காதபடி தடுத்து நிறுத்துவது எப்படி—என்பது!

அரசியல் பிரச்சினைகளில் பலாத்காரம் தலைதூக்குவது, பல தட்வைகளில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆந்திர மாநிலக் கிளர்ச்சியில் பலாத்காரச் செயல்கள் நிகழ்ந்தபோது, எல்லோரும் அவற்றைக் கண்டித்துப் பேசினர்கள். பலாத்கார உணர்ச்சி கண்டிக்கப்பட்டது—உயர்ந்த பண்புகள் பாராட்டப்பட்டன! 'பலாத்காரம் மூலம் எதையும் சாதிக்கமுடியாது' என்று கூறினேம்!

மாராட்டிரத் தனி மாநிலக் கிளர்ச்சி வந்தபொழுது—அந்தக் கிளர்ச்சியில் பலாத்காரச் செயல்கள் நிகழ்ந்தபொழுது—மீண்டும் யோசனைகள் - குழுக்கள் - உபதேசங்கள் உண்டாயின; பலாத்காரத்தைக் கைவிடும்படி மக்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார்கள். மக்களும் பலாத்காரத்தைக் கைவிட்டார்கள்—எப்பொழுது? மராத்திய மாநிலம் தனியாக அமைக்கப்பட்டபின்!

மகா குசராத் கேட்டு கிளர்ச்சி மூண்டபொழுது, பலாத்காரம் தலைதூக்கவில்லையா? விதர்ப்ப மாநிலம் கேட்டு கிளர்ச்சி ஏற்படவில்லையா? முதுபெரும் அரசியல்வாதிகளான டாக்டர் ஆனே போன்றவர்கள் காங்கிரசை எதிர்த்துப் போராடவில்லையா? அசா

மில் மூண்ட மொழிக் கலவரங்களில் அசாமியருக்கும்—வங்காளி களுக்குமிடையில் விரோதம் மூண்டு, பல்வேறு பலாத்காரச் செயல் கள் நடந்தேறின.

அடிப்படைத் தன்மைகளை ஆராயவேண்டாமா ?

"நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புவது—பலாத்காரத்தைக் கண் டித்து உபதேசங்களும், ஆலோசனைகளும் எவ்வளவுதான் வழங்கப் பட்டபோதிலும், பலாத்கார உணர்ச்சியை ஏன் இதுகாறும் அறவே அகற்ற நம்மால் முடியாதுபோயிற்று என்பதுதான் !

பலாத்கார உணர்ச்சி தலைகாட்டாமலிருக்க நாம் என்ன செய்யவேண்டும் ?—இந்தக் கேள்விக்கு நல்ல பதில் காண்பதுதான் இன்றைய அரசாங்கத்தின் முதற்கடமையாக இருக்கவேண்டும்.

இந்த அரசாங்கத்தின் முக்கிய தலைவர்களாக இருப்பவர்கள், 'சௌரி சௌரா' பலாத்காரத்தையும் பார்த்திருக்கிறார்கள்—ஜாலி யன்வாலாபாக் அடக்குமுறையையும் பார்த்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால், நிலைமைகளின் அடிப்படைத் தன்மைகளை ஆராய்ந்து பார்க்காமல், அடக்குமுறையையும் இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டங் களையும் நம்பி, பிரச்சினைக்கு முடிவுகாண இப்பொழுதுள்ள ஆளவந் தார்கள் முயலுகிறார்கள்.

அமைதியான மக்கள்—நேற்றுவரை சட்டத்திற்குக் கீழ்ப் படிந்து அடக்கமாக இருந்தவர்கள்—திடீரென்று 24 மணி நேரத்துக் குள் 'பயங்கரவாதிகளாக' மாறுவதேன் ?

கலவரங்கள் மூண்ட சிற்றூர்களுக்கும், நகரங்களுக்கும் நான் முன்பு சென்றிருக்கிறேன். அங்குள்ள மக்கள் பயங்கரத்தைத் தூண்டுபவர்களாகவோ, அடாத செயல்களைச் செய்யக்கூடியவர் களாகவோ எனக்குப் பட்டதில்லை. அவர்களெல்லாம் அமைதி யானவர்கள்—சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் — ஒழுங்குடன் வாழ்பவர்கள் !

அப்பேர்ப்பட்டவர்கள், திடீரெனப் பலாத்காரத்தில் ஈடுபட்டு விட்டார்கள் என்றால், ஏன் அத்தகைய திடீர் மாறுதல் ? எந்தக் காரணங்களால் அவர்கள் அந்தப் பயங்கர நிலைமைக்குத் துரத்தப் பட்டார்கள் ? மனிதப் பண்புகள்—அமைதிக் குணங்கள்—மறக் கப்படும் நிலைமை எப்படி உருவானது ?—இவைகளுக்குத் தக்க பதில்களை நீங்கள் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும்.

பலாத்காரம் என்றால் என்ன ?—கட்டுப்படுத்தப் படாத உணர்ச்சி ! போலீசு முறைகளை மட்டும் பயன் படுத்திப் பலாத்காரத்தை அடக்கிவிட நினைப்பது முடி யாத ஒன்று !

உலகிலேயே சரியான விடை காணப்படவில்லையே !

அடக்குமுறை—பலாத்காரம்—இதில், எதனுல் எது உண்டாகிறது என்பது விவாதத்திற்குரிய ஒரு கேள்வி. உலகில் அதற்குச் சரியான விடை இன்னும் காணப்படவில்லை.

"அடக்குமுறையின் கொடுமையால் பலாத்காரம் துவங்கியது" என்று மக்கள் கூறுகிருர்கள் ; "பலாத்காரம் துவங்கியதால் அடக்குமுறை ஆரம்பித்தது" என்று அர்சாங்கம் கூறுகிறது.

இந்தப் பிரச்சினையில் இரண்டுவிதக் குற்றச்சாட்டுக்கள் இருக்கின்றன. இரண்டு தரப்பிலும் சமாதானங்கள் தரப்படுகின்றன. எனவேதான், தமிழ்நாட்டிலுள்ள வழக்குரைஞர் சங்கங்கள், நீதி விசாரணை கேட்டுத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றியுள்ளன.

நடைபெற்ற சம்பவங்களின் தன்மையையும், காரணங்களையும் ஆராய்வது மட்டுமல்ல—மொழிப் பிரச்சினையில் பொதுவாக உண்டாகியுள்ள சூழ்நிலையையும் நீதி விசாரணையின் மூலம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

அறிவுத் திறமையைக் குறைத்து மதிக்காதீர் !

கடந்த இரண்டு நாட்களாக மொழிப் பிரச்சினை பற்றி கனம் உறுப்பினர்கள் பேசும்பொழுது, தென்னுட்டில் உண்டான 'தவருன பயம்' பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நேர்மையற்ற பிரச்சாரத்தால் தவருன பயம் உண்டானதுபோலவும், அவ்வாறு தவருன பயம் உண்டாவதற்குத் தகுந்த காரணங்கள் இல்லை என்றும் அவர்கள் வாதிட்டார்கள். அவர்கள் கூறியது எனக்குக் கோபத்தை உண்டாக்கவில்லை—வேதனையைத் தந்தது !

எங்களுடைய புரிந்துகொள்ளும் தன்மையை—அறிவுத் திறமையைக் குறைத்து மதிக்காதீர்கள் ! எங்களுக்கு உண்டானது தவருன பயம் அல்ல—உண்மையான - தகுந்த அடிப்படையுள்ள - காரணம் செறிந்த பயம்தான் !

அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதமையாகும். அஞ்சவேண்டிய ஒன்று—அதுபற்றி எங்களுக்கு நியாயமான அச்சம் உண்டானது !

அச்சத்துக்கும்—தவருன அச்சத்துக்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது. மொழிப் பிரச்சினையில் தென்னுட்டில் 'தவருன அச்சம்' வளர்ந்துள்ளதாகத் தலைமையமைச்சரும், உள்துறை அமைச்சரும் கூறுகிருர்கள். ஆனுல் குடியரசுத் தலைவர், 'தென் மாநிலங்களில் உண்டான அச்சம்' என்றுதான் கூறுகிருர்.

குடியரசுத் தலைவர் 'அச்சம்' என்று மட்டும் கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனுல் தலைமையமைச்சர்தான், 'தவருன அச்சம்' என்று கூறுகிருர்.

விளக்கங்களால் பயன் ஒன்றும் ஏற்படவில்லையே !

ஒரு நிலைமையைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாமல், தவருனபடி அச்சம் கொள்ள நாங்கள் என்ன பள்ளிக்கூடத்துச் சிறுபிள்ளைகளா? அல்லது நடப்பதை உணர முடியாது திகைக்கும் சித்தப் பிரமைகளா?

உங்கள் அறிக்கைகள் — அறிவிப்புகள் — உத்தரவுகள் — சட்டப் பிரிவுகள் ஒவ்வொன்றையும் கூர்ந்து நாங்கள் படித்து வருகிறோம்; நீங்கள் தரும் விளக்கங்களை ஒன்று தவருமல் கேட்டு வருகிறோம். உங்கள் நடவடிக்கைகளை இடைவிடாமல் கவனித்து வருகிறோம். நீங்கள் கொடுத்த விளக்கங்கள் எங்களைச் சமாதானப்படுத்தவில்லை !

அவசரம் வீணனது—தீங்கை விளைவிப்பது !

"இந்தியாவின் ஒற்றுமைக்காக ஒரு பொது மொழி தேவை" என்று சுலபமாக வாதிடலாம். இந்த வாதத்தைக் கவனித்துப் பார்ப்பதற்குமுன், 'ஒற்றுமை' என்பதற்கும்—'ஒரேவிதம்' என்பதற்குமுள்ள வேறுபாட்டை இந்தப் பேரவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

பொது மொழி ஒன்றின் மூலம் இந்தியா முழுவதையும் ஒன்றுபடுத்த நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள்; அல்லது ஒரேவிதமாக்க முயலுகிறீர்கள். இதில் தெளிவு வேண்டும். இந்தியா முழுவதையும் ஒரேமட்டமாக்கி விடுவதுதான் உங்கள் முயற்சி என்ருல், இப்பொழுதே கூறுகிறேன்—இந்த முயற்சியில் நீங்கள் துளிகூட வெற்றி பெறப்போவதில்லை !

எது நேரிடினும் சரி—காலஞ்சென்ற தலைமையமைச்சர் கூறியதுபோல—இந்தியாவில் பலதரப்பட்ட இன - கலாச்சார - மொழிப் பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இத்தகைய பலதரப்பட்ட தன்மைகளை ஒத்துக்கொண்டு - மதிப்பளித்து, ஓர் ஒற்றுமையை உண்டாக்க வேண்டுமேயன்றி, ஒற்றுமையென்ருல் ஒரேவிதமாக இருக்க வேண்டுமென்று தவருக நினைத்து, வேறுபாடுகளையெல்லாம் அழிக்க முற்படக்கூடாது !

'ஒரு நாட்டில் ஒற்றுமையுண்டாக்க, மொழி ஒன்றுதான் அடிப்படையா?' என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒற்றுமை உண்டாவதற்கு மொழி ஒன்றுதான் தடையாக இருக்கிறதா?—நிச்சயமாக இல்லை !

வட்டாரங்களுக்கிடையே பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருக்கின்றன ! தனிப்பட்ட முறையில்,

வட்டாரப் பற்று - மொழிப் பற்று ஆகியவை இருக் கின்றன! இவையெல்லாம் நீக்கப்பட்டால்தான் ஒரு வித ஒற்றுமை எண்ணம் உருவாகுமே தவிர, 'ஒரே விதம்' என்ற அடிப்படையில் ஒற்றுமையை உண் டாக்க முடியாது!

அக்பர் அலிகான் (காங். - ஆந்திரா):—"இந்தியாவிற்கு ஒரு பொது மொழி தேவையா, அல்லவா? அப்படித் தேவை யென்றால் அது எந்த மொழியாக இருக்க வேண்டும்?"

அண்ணா:—"இந்தியாவிற்கு ஒரு பொது மொழி இருக்கலாம்; ஆனால், அது இயற்கையான முறையில் - காலப்போக்கில் - அரசாங்கக் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் - மக்கள் தாமாக உணர்ந்து ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் உருவாக வேண் டும். அரசாங்கம் - அதிலும் இன்றுள்ள அரசாங்கம் - கட்டாயப்படுத்தும் எதுவும் மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப் படாமல் வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்டுவிடும்."

திரு. **சந்திரசேகரன்** (காங். - மைசூர்):—"உங்கள் அரசாங்கம் மொழிப் பிரச்சினையில் ஒரு மாறுதலும் செய்யப்போவதில்லை. இந்த அரசாங்கம்தான் ஒரு மொழியைக் கொண்டுவரும். தவறாகவோ சரியாகவோ, இப்பொழுது இருப்பதுதான் நடைமுறையில் உள்ள அரசாங்கம்."

அண்ணா:—"நான் இதுவரை அரசாங்கம் என்று குறிப்பிட்டுவந் தது, மத்திய அரசாங்கத்தை ஆகும். எனது அரசாங்கத் தைப் பற்றி எனக்கு ஒரு தனிப் பற்று உண்டு."

ஆக, ஒற்றுமையின்பேரில் எல்லாவற்றையும் ஒரே சீராக்கும் விபரீத முயற்சியில் இறங்க வேண்டா மென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதில் காட் டப்படும் அவசரம் வீணானது—தீங்கை விளைவிப்பது— நாட்டை அல்லற்படுத்தவல்லது!

முடிவு எடுக்கக்கூடியவர்கள் நாமல்லர்!

ஆட்சிமொழிகள் மசோதா பற்றிய விவாதத்தில் பேசும்போது, 'மொழிப் பிரச்சினையில் முடிவு கட்டக்கூடியவர்கள் நாமல்லர்' என்று நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

"விருப்பு வெறுப்புக்களாலும், இன்னும் அமைதி பெறாத சில உணர்ச்சிகளாலும், கட்டுண்டிருக்கும் நாம், இந்தப் பிரச்சினையில் ஒரு முடிவை எடுக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை" என்று கூறுவேன்.

நேற்றையதினம் பேசிய நண்பர் ஏ. டி. மணி அவர்கள், 'மொழிப் பிரச்சினையை 20 ஆண்டுகளுக்கு ஒத்திப்போட வேண்டும்' என்று கூறினார்கள்; மற்றும் சிலர், '15 ஆண்டுகள் தள்ளிப்போட லாம்—10 ஆண்டுகள் ஒத்திவைக்கலாம்' என்று கூறுகின்றனர்.

அச்சத்தை அரசாங்கம் மதிக்க வேண்டாமா?

எவ்வளவு ஆண்டுகள் என்ற எண்ணிக்கை ஒருபுறம் இருக்கட்டும். இந்த வேண்டுகோள்கள் எதைக் காட்டுகின்றன? அடிப்படையில், 'இப்பொழுது இந்தி வருவது சரியல்ல' என்று அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். இந்தி இப்போது ஆட்சி மொழியாவதற்கு அவர்கள் தயாராக இல்லை.

ஆக, இந்தி இப்பொழுது ஆட்சி மொழியாவது பற்றி ஒருவகை அச்சம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது! கட்சி வேறுபாடின்றி மக்களிடையே அச்சம் உண்டாகியுள்ளது! அந்த அச்சத்தை அரசாங்கம் மதிக்க வேண்டாமா?

இரும்புக் கரம் மூலம் இதயங்களைக் கவர இயலாது!

எனக்குமுன் பேசிய உத்தரப் பிரதேச நண்பர், 'திடமாக இருங்கள்' என்று தலைமையமைச்சரைப் பார்த்துக் கேட்டுக்கொண்டார்.

'சட்டம் மீறப்பட்டாலும், ஒழுங்கு குலைக்கப்பட்டாலும், இரும்புக் கரம் கொண்டு அவற்றை அரசாங்கம் அடக்க வேண்டும்' என்று கூறுவது, அரசியல் துறையின் ஆரம்பப் பாடம் என்பது எனக்குத் தெரியும்!

வெளிப்பார்வைக்குப் பலவீனமாகத் தோற்றமளித்தபோதிலும், நமது தலைமையமைச்சர் இரும்புக் கரம் படைத்தவர் என்பதும் எனக்குத் தெரியும்.

இரும்புக் கரம் கொண்டு மண்டைகளைப் பிளக்கலாம்—ஆனால் இதயங்களைக் கவர முடியாது!

நமது தலைமையமைச்சருக்கு இரும்புக் கரமும், பொன்போன்ற இதயமும் இருக்கின்றன என்று நான் நம்புகிறேன்.........

பேராசிரியர் **இரத்தினசாமி** (சுதந்தரா; சென்னை):—" கரம் தெரிகிறது—இதயம் வெளிப்படையாகத் தெரியவில்லை!"

அண்ணா:—" மனிதனுடைய பெருந்தன்மையில் எனக்கு இன்னமும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. அவருக்குப் பொன் இதயம் இருக்கவேண்டும்."

இரத்தினசாமி:—" இருக்கவேண்டும்."

பூபேஷ் குப்தா (கம்.; மேற்கு வங்கம்):—" இருக்கவேண்டும்."

அண்ணா:—" அது மட்டுமல்ல; மொரார்ஜி தேசாயின் தங்கக் கட்டுப்பாட்டுக்கு முற்பட்ட பொன்னாக அது இருக்க வேண்டும்; 14 காரட் தங்கமாக அது இருக்கக்கூடாது."

புரிந்துகொண்டுதான் பேசுகிருேம்—போராடுகிருேம் !

தவருன அச்சத்தில் - தவருன கருத்தில் நாங்கள் இருப்பதாக நினைத்துப் பேசும் உறுப்பினர்களுக்கு ஒன்று கூறுவேன்—'முதலில் உங்களுடைய தவருன கருத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுங்கள்' என்று.

நாங்கள் காரணத்துடன்தான் அச்சப்படுகிருேம்—சரியான முறையில் புரிந்துகொண்டுதான் போராடுகிருேம் !

நான் வெளிப்படையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்—தனிப் பட்ட முறையில் இந்தியை நாங்கள் ஏன் எதிர்க்கவேண்டும் ? இந்திமீது மட்டுமல்ல—எந்த மொழிமீதும் எங்களுக்கு விரோதம் கிடையாது !

நண்பர் வாஜ்பாயி பேசுவதைக் கேட்கும்போது, 'இந்தி ஒரு நல்ல மொழிதான்' என்று தோன்றுகிறது ! மற்றவர்கள் பேசும் பொழுது, 'வாஜ்பாயி பேசுவது போன்று இது அவ்வளவு நன்ருக இல்லையே' என்று தோன்றும் !

அடிமைப்படுத்த உங்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது ?

இந்தி ஆட்சிமொழியாவதை ஏற்றுக்கொள்ள நாங்கள் தயா ராக இல்லை என்பது மட்டுமல்ல—ஆட்சிமொழியாக வருவதற்கு இந்தி மொழியே தயாராக இல்லை !

அநத மொழிக்குள்ள குறைபாடுகளை நீங்கள் கவ னித்தீர்களா ? வளர்ச்சியடையவேண்டிய—வளமில் லாத ஒரு மொழியை வைத்து, மற்ற வளர்ச்சியடைந்த மொழிகளை நொறுக்கி, அடிமைப்படுத்த உங்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது ?

ஒரு மொழியை வைத்து, மற்ருெரு மொழியை அடி மைப்படுத்தும் முயற்சியில் பாகிஸ்தான் அரசாங்கமே தோல்வி கண்டுள்ளது ! இதை மறந்துவிட வேண் டாம் !

அரசியல் விவேகத்துடன் நடந்துகொள்ளவேண்டாமா ?

'திடமாக இருங்கள்' என்று காங்கிரசு நண்பர் கூறினுல்கூட, 'நாங்கள் கூறுவதையும் சற்றுக் கவனித்துப் பாருங்கள்' என்று தலைமையமைச்சரை நான் கேட்டுக்கொள்வேன்.

திடமாக இருக்கவேண்டியதுதான்—சீன ஆக்கிர மிப்பை எதிர்த்து நிற்பதில் திடமாக இருங்கள் ! சீனர் களிடம் காட்டவேண்டிய திடத்தை—பலத்தை உங் களைச் சேர்ந்த நாட்டு மக்களிடம் காட்டாதீர்கள் !

பண்புடன் இருங்கள்—பெருந்தன்மையுடன் இருங்கள்—கனிந்த இதயத்துடன் இருங்கள்—ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அரசியல் விவேகத்துடன் நடத்துகொள்ளுங்கள் !

நெருக்கடியான கட்டத்தில் எடுக்கப்படும் ஒரு தவருன முடிவு நாட்டைப் பெரிய புயலில் சிக்க வைத்து விடக்கூடும் என்பதை மறவாதீர்கள் !

மாநில முதலமைச்சரின் விசித்திரப் போக்கு !

மொழிப் பிரச்சினைபற்றிய நடவடிக்கைகளில் இந்த அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும் பல தவறுகளையும், குறைகளையும் செய்திருக்கின்றன.

இந்த ஆண்டு சனவரி 26-ம் தேதியை 'துக்க நாளாக'க் கொள்ள நாங்கள் தீர்மானித்தோம். சன. 26-ந் தேதியைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்குக் காரணம், அது குடியரசு நாள் என்பதற்காக அல்ல—அது இந்தி ஆட்சிமொழியாகும் நாள் என்பதுதான் !

இந்த நிலைமையில், மாநில முதலமைச்சர் என்ன செய்திருக்க வேண்டும் ? எங்கள் கழகத்தின் அவைத் தலைவர், தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தின் எதிர்க்கட்சித் தலைவருமாவார். எதிர்க்கட்சித் தலைவரை அழைத்து, நிலைமை குறித்து விவாதிக்க ஒரு பொறுப்புவாய்ந்த முதலமைச்சர் முன்வந்திருக்கவேண்டும் என எதிர்பார்ப்பது தவரு ?

முதலமைச்சர் அழைத்து விவாதிக்கமுடியாத அளவுக்கு நாங்கள் கீழ்ப்பட்டவர்களாக—தேசத் துரோகிகளாக ஆகிவிட்டோமா ?

மொழிப் பிரச்சினைபற்றி விவாதிக்கக் கட்சித் தலைவர்கள் அனைவரையும் அழைத்து ஒரு மாநாடு கூட்டப்போவதாகத் தலைமையமைச்சர் லால்பகதூர் சாஸ்திரி தெரிவித்துள்ளார்.

தமிழக முதலமைச்சரின் போக்கைத் தலைமையமைச்சரும் கடைபிடிப்பது என்ருல், அத்தகைய மாநாடு முயற்சிக்கே இடமில்லாமற் போய்விடும்.

பிப்ரவரி 25-ந் தேதியிலிருந்து, தமிழக முதலமைச்சர், சனநாயகத்துக்கு விரோதமான—நினைத்துப் பார்க்கமுடியாத—பலன் தராத நடவடிக்கைகளை மிகக் கண்ணுங்கருத்துமாகச் செயல்படுத்திவருகிருர்.

தேவைப்பட்ட நேரத்தில் உதவி செய்யத் தவறினர் !

கேரளத்திற்குச் சென்றிருந்த தலைமையமைச்சர் அவர்கள், தமிழ்நாட்டின் நிலைமை அறிந்து அங்கு வருகை தருவார் என்று மிகவும் எதிர்பார்த்தேன் ; ஆனல் அவர் தமிழ்நாட்டுக்கு வரத் தவறிவிட்டார் !

மொழிப் பிரச்சினையில் அசாம் மாநிலத்தில் கலவரம் மூண்டு விபரீதங்கள் விளைந்த நேரத்தில், அப்பொழுது தலைமையமைச்சராக இருந்த பண்டித நேரு அவர்கள் என்ன செய்தார் ?—செய்தி கேட்டதும் அவர், அசாமுக்குப் பறந்து சென்றார் ; மாநிலம் முழுவதும் சுற்றுப்பயணம் செய்தார் ; ஷில்லாங், நௌகாங்க் போன்ற முக்கிய நகரங்களில் கூட்டங்கள் போட்டு, மக்களுடைய கொந்தளிப்பை அமைதிப்படுத்தும் விதத்தில் பேசினார்.

பண்டித நேரு அவ்வாறு அமைதி காணப் பாடுபட்டார்—நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் ? நான் இதைக் கோபத்துடன் கேட்கவில்லை—வேதனையுடன் கேட்கிறேன் !

எங்கள் பகுதியில் மக்கள் சுட்டுத் தள்ளப்பட்டார்கள்—பொருள்கள் சேதமாக்கப்பட்டன—உடைமைகள் அழிக்கப்பட்டன—மனிதர்கள் மிருகங்களைப்போலத் துரத்தித் துரத்தி வேட்டையாடப்பட்டனர் !

கேரளத்துக்குச் சென்ற நீங்கள் தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டும் வரவில்லை—வர நினைக்கவில்லை ! நேரிடையாக வராமற்போனது மட்டுமல்ல—வானொலி மூலம் பேசியாவது மக்களை அமைதிப்படுத்த—அவர்களுக்கு ஆறுதல் தர முயன்றிருக்கலாம் ; அதுவும் செய்யவில்லை !

ஜவகர்லால் நேருவுக்கு அடுத்தபடியாக நீங்கள் வந்தீர்கள்—ஜவகர்லால் நேருவுக்கு அடுத்தபடியான மதிப்பை நாங்கள் உங்கள் மீது வைத்திருந்தோம் ; ஆனால் முக்கியமான நேரத்தில் எங்களைக் கைவிட்டுவிட்டீர்கள்—நான் மிகவும் வருந்துகிறேன்.

வேறெந்தச் சமயத்திலும் இல்லாத அளவு—வேறெவரிடமும் எதிர்பார்க்காத அளவு நாங்கள் உங்களை எதிர்பார்த்தோம் ; தேவைப்பட்ட நேரத்தில் நீங்கள் உதவி செய்யத் தவறிவிட்டீர்கள் !

நிலைமை மோசமானதற்குக் காரணம் என்ன ?

தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களோ, எவரையும் கலந்து பேச மறுத்தார். பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்கள், கல்லூரி முதல்வர்கள், பேராசிரியர்கள், வழக்கறிஞர்கள், பத்திரிகை ஆசிரியர்கள், அரசியல் தலைவர்கள்—இவர்களையெல்லாம் புறக்கணித்து, போலீசு அதிகாரியின்மீது மட்டும் நம்பிக்கை காட்டி அவர் செயல்பட்டார் !

சட்டம், ஒழுங்கு—இவை மட்டும் பேசப்பட்டன ! தலைமையமைச்சர் சாஸ்திரி, முன்னால் நிற்கவில்லை ! எல்லாவற்றையும் பின் தள்ளி, உள்துறை அமைச்சர் நந்தா, சட்டம் - ஒழுங்கின் சின்னமாகக் காட்சி தந்தார் ! அதனால்தான் நிலைமை மோசமானது !

'போலீசு முறை'யைப் பின்பற்றுவதன் பொருள் என்ன ?

இன்னும் நிலைமை திருந்தியபாடில்லை ! தி. மு. கழகத்தைக் கொடுமைப்படுத்தும் விதத்தில் அரசாங்க

நடவடிக்கைகள் வளர்ந்தபடி உள்ளன ! தி. மு. கழகத்தினர் கைது செய்யப்படுகின்றனர் - காரணமின்றிச் சிறையில் தள்ளப்படுகின்றனர் !

இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டமும் துணைக்கு அழைக்கப்பட்டுள்ளது ! கழகப் பொருளாளரும் தமிழகச் சட்ட மன்ற எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவருமான திரு. கருணாநிதி அவர்கள், இப்பொழுது இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கைதுசெய்யப்பட்டுக் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளார் !

'இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்பது, நாட்டின் பாதுகாப்புக்காக அல்ல—காங்கிரசுக் கட்சியின் பாதுகாப்புக்காகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது' என்று எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. பூபேஷ் குப்தா கூறினார். அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு நீங்கள் என்ன பதில் தரப்போகிறீர்கள் ?

இந்தக் குற்றச்சாட்டை பூபேஷ் குப்தா மட்டுமல்ல - பொது மக்களும் கேட்கத் தலைப்பட்டுள்ளனர் ! நீங்கள் அரசியல் முறையைப் பின்பற்றாமல், 'போலீசு முறை'யைப் பின்பற்றுவதாக மக்கள் நினைக்கிறார்கள் !

சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் கொள்கை மாறுகிறதா ?

ஒரு நெருக்கடி நிலைமை என்றால், அதைத் தீர்த்துவைப்பது எப்படி ? ஆட்சி மொழிப் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொள்ளலாம். 'இந்தி ஒன்றுதான் ஆட்சிமொழி' என்று திரு. வாஜ்பாயி கூறுகிறார் ; 'இருபது ஆண்டுகள் தள்ளிப் போடுங்கள்' என்று ஏ. டி. மணி கூறுகிறார்.

'இந்தி வரப்போகிறது ; அது வருகிறபடி வரவேண்டும்' என்று, நாட்டின் தலைமையமைச்சர் தெரிவிக்கிறார் ! திரு. நந்தா அவர்களோ, 'ஒரு நாள் இந்தி வரத்தான் போகிறது' என்கிறார்; 'இரு மொழிக் கொள்கையைத் தவிர்க்கமுடியாது' என்று மறுநாள் அவரே அறிக்கை விடுகிறார் !

உண்மையான நிலை என்ன ?—உறுதியான கொள்கை எது ?—சமய சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் ஆட்சிமொழிக் கொள்கை மாறுகிறதா ? எங்களைச் சமாதானப்படுத்தப்போகிறீர்களா, அல்லது பிரச்சினைக்கு முடிவு காணப்போகிறீர்களா ?

அசைக்க முடியாத ஒன்று அல்ல !

பலர் பலவிதமாகப் பேசுகிறார்கள்—ஒருவரே பலவிதமாகவும் பேசுகிறார் ! அதனால்தான், ஆட்சிமொழிகள் மசோதா பற்றிப்

பேசும்பொழுது, 'ஆட்சிமொழிக் கொள்கை மீண்டும் புனராலோசனை செய்யப்படவேண்டும்' என்று கூறினேன்.

அரசியல் சட்டத்தில் ஒரு நிலைமையைச் செய்து வைத்துக்கொண்டு, அதன்படி ஆட்சிமொழிக் கொள்கையைச் செயல்படுத்தத் துடிப்புக் காட்டப்படுகிறது! இந்தி ஆட்சிமொழி ஆவதற்குத் தரப்படும் ஒரே காரணம், 'அரசியல் சட்டத்தில் அவ்வாறு இருக்கிறது' என்பதுதான்!

ஆட்சிமொழியாக இந்தி வருவதற்கு அதற்குள்ள தகுதி - அவசியம் - காரணம் என்ன என்று நான் கேட்கிறேன். 'அரசியல் சட்டம்' என்ருல், 'தேவைப்பட்டால் அது திருத்தப்படவேண்டியதுதானே?' என்று கூறுவேன். அரசியல் சட்டம் அசைக்கமுடியாத ஒன்று அல்ல!

அன்றையச் சூழ்நிலை அப்படிப்பட்டது!

அரசியல் நிர்ணய சபை கூடிய நேரத்தில் இருந்த சூழ்நிலையை நாம் கவனிக்கவேண்டும். பிரிட்டிஷாரின் கொடி இறக்கப்பட்டு, இந்தியாவின் மூவர்ணக் கொடி ஏற்றப்பட்ட சமயம்—விடுதலைக்காக அரும்பாடுபட்டவர்கள், தமது போராட்டத்தில் வெற்றி கண்டு குதூகலமாக இருந்த நேரம்—அந்தச் சூழ்நிலையில், நெடுந்தொலைவு பார்த்துத் திட்டங்களைப் போடும் மனப்பாங்கு இருந்திருக்காது. அது ஒரு குறைபாடல்ல - சூழ்நிலையின் தன்மை அப்படிப்பட்டது!

15 ஆண்டுகள் கழித்துப் பார்க்கும்பொழுது, முதலில் இருந்த சூழ்நிலை மாறி—அப்பொழுது இருந்த மதிப்பீடுகளும் நம்பிக்கைகளும் மாறி—'இந்தி ஆட்சிமொழியாவது' என்ற திட்டம் மீண்டும் ஆலோசிக்கப்படவேண்டிய கட்டம் உருவாகியுள்ளது!

ஒரு பகுதியினர் மொழிக்கா அத்தகைய தகுதி?

'இந்தி ஆட்சிமொழியாக வேண்டும்' என்பதற்கு, 'மிகத் தீவிர இந்திப் பிரியர்களே' காரணம் என்று காட்டுகிருர்கள்; 'இந்தியாவில் 100-க்கு 40-பேர் இந்தி பேசுவதால், இந்திதான் இந்தியாவின் ஆட்சிமொழி' என்று அவர்கள் கூறுகிருர்கள்.

இந்தியாவில் 40-சதவிகிதம்கூட அல்ல—20-சதவிகிதம் மக்களாவது இந்தி பேசுபவர்களாக இருந்து, அந்த 20-சதவிகித மக்கள் இந்தியா முழுவதும் பரவலாக இருந்தால், இந்தியைத் தொடர்பு மொழியாகவோ, ஆட்சிமொழியாகவோ கொண்டுவருவதில் ஓரளவு அர்த்தமிருக்க முடியும். ஆனல் இவர்கள் கூறுகிற 40-சதவீதம் என்பது—வாதத்துக்கு அதை அப்படி ஏற்றுக்கொண்டாலும்—உத்தரப் பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம், பீகார், இராஜஸ்தான் ஆகிய நான்கு மாநிலங்களுக்குள் அடங்கிவிடுகிறது.

இந்தி, ஒரு பகுதியில் உள்ள மக்களால் பேசப்படுகிறதேயன்றி, இந்தியா முழுவதும் பரவலாகப் பேசப்

படவில்லை. ஆக, ஒரு பகுதியில் பெரும்பான்மையின ரால் பேசப்படுவது, நாடு முழுவதற்கும் ஆட்சிமொழி யாகும் தகுதியைப் பெற்றுவிடாது!

ஆங்கிலத்தால் கிடைக்கும் பலனை தமிழ்மொழி பெற்றுவிட்டது!

"ஆங்கிலம் அந்நிய மொழி; எனவே அதை நாம் நீக்கவேண் டும்" என்று சிலர் கூறுகிருர்கள். ஆங்கில மொழிமீது எனக்கு ஒன்றும் தனிப்பட்ட பற்றுக் கிடையாது.

இங்குள்ள நண்பர் கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள், தமிழகத் தில் அமைச்சராக இருந்தபொழுது, நானும் அங்கு சட்டமன்ற உறுப்பினனுக இருந்தேன். அங்கு சட்டமன்றத்தில், எந்த மொழி யில் நாங்கள் பேசினேம்? ஒரே ஒரு தடவை ஓர் உரிமைப் பிரச் சினைமீது இருவரும் ஆங்கிலத்தில் பேசியது தவிர, மற்றெல்லாச் சமயங்களிலும் அவரும் நானும், எனது கட்சி உறுப்பினர்களும் தமிழில்தான் பேசினேம்.

ஆங்கில மொழிமீது தனிப் பற்று காட்டுவதாக என்னைப்பற்றி யாரும் கருதவேண்டாம். ஆங்கிலத்தால் கிடைக்கக்கூடிய பலன் களைப் பெரும்பாலாக நாங்கள், எங்கள் தமிழ் மொழியில் பெற்றுவிட் டோம். இன்னும் துணிவுடன் என்னுல் கூற முடியும்—"ஆங்கிலத் துக்கு அடுத்தபடியாக ஆட்சி மொழியாகும் தகுதி தமிழுக்கு இருக் கிறது" என்று.

சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தவரை, அலுவல் மொழியாகும் தகுதியைத் தமிழ் முழுமையாகப் பெற்றுவிட்டது. ஆக, 'ஆங்கிலம் தொடர்ந்து ஆட்சி மொழியாக இருக்கட்டும்' என்று கூறுவது, ஆங்கில மொழிக்காகப் பரிவுகாட்டி நாங்கள் கூறு வதல்ல.

திட்டமும் - போக்கும் எங்களுக்குப் புரியவில்லை!

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இங்கு இருந்தபொழுது, ஆங்கில மொழிக் காகப் பேசினுல்கூட, 'ஏதோ பிரதிபலனை எதிர்பார்த்துப் பேசு கிறேன்' என்று கூறிவிடலாம். அத்தகைய பிரதிபலன் எதுவும் இல்லாதபொழுது, ஆங்கில மொழிக்காக ஏன் வாதாடுகிறேம்?— ஆங்கில மொழிப்பற்று காரணமல்ல; அரசாங்கச் சலுகைகள் காரணமல்ல; மாருக, 'நீங்கள் ஏன் ஆங்கிலத்தை எதிர்க்கிறீர்கள்?' என்று உங்களைக் கேட்டால், என்ன பதில் காரணம் காட்டுவீர்கள்? ஆங்கிலத்தை எதிர்க்கிறீர்களே தவிர, ஆங்கில மொழியைப் பயன் படுத்துவதை அறவே அகற்றிவிட்டீர்களா என்று பார்த்தால், அப் படியும் கிடையாது! மூன்று மொழித் திட்டத்தின்கீழ் ஆங்கில மொழிப் பயிற்சியைக் கட்டாயமாக வைத்துக்கொண்டுள்ளீர்கள்! ஆக, உங்கள் திட்டம் எதுவென்று புரியவில்லை! ஆங்கில மொழி வேண்டாமென்கிறீர்களா?—ஆங்கில மொழியும் கட்டாயமாக இருக்க வேண்டியதுதான் என்கிறீர்களா?

திரு. வாஜ்பாயின் போக்கு எனக்குப் புரிகிறது—எனது வாதம் அவருக்குப் புரிகிறது—ஆனுல் உங்கள் போக்கு எங்கள் இருவருக்கும் புரியவில்லை! அதனுல்தான் கூறுகிறேன்—'ஆட்சி மொழிப் பிரச்சினை முழுவதையும் மீண்டும் புனராலோசனை செய்ய வேண்டும்' என்று.........

அக்பர் அலிகான் (காங். : ஆந்திரா) :—"நீங்களும் வாஜ்பாயும் பேசி, ஒரு சமாதானத்துக்கு வாருங்கள்—அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிருேம்."

அண்ணு :—"நானும் வாஜ்பாயும் ஏற்றுக்கொள்ளும் முடிவை இந்த அரசாங்கம் அப்படியே நிறைவேற்றுவதாக உறுதி தந்தால், நாங்கள் கலந்துபேசத் தயார். ஆனுல், எங்களைப் பற்றி உங்கள் போக்கு என்ன என்பது எங்கள் இருவருக்கும் நன்கு தெரியும். ஆக, உங்கள் வலையில் சிக்க நான் மறுக்கிறேன்."

அரசியலில் கலப்படம் பெருங் குற்றமாகும் !

ஆங்கில மொழிபற்றி அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்பது திட்டவட்டமாகத் தெரியவில்லை. மூன்று மொழித் திட்டத்தைப் பார்க்கும்போது, 'ஆங்கிலத்தைக் கைவிடத் தயாராக அரசாங்கம் இல்லை' என்பது தெரிகிறது. 'ஆங்கில மொழியைத் தொடர்ந்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்' என்று கூறுவதற்கு அவர்கள் தெரிவிக்கும் கண்டனத்தைப் பார்த்தால், 'ஆங்கிலத்தை அவர்கள் எதிர்க்கிருர்கள்' என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

உங்களிடம் எதுவும் திட்டவட்டமாக இல்லை. வெளிநாட்டுக் கொள்கை - பொருளாதாரக் கொள்கை - ஆட்சிமொழிக் கொள்கை - எல்லாம், குளறுபடியாக இருக்கின்றன ! இரண்டும்—பொதுத்துறை, தனித் துறை - கலந்த பொருளாதாரம், கூட்டுச் சேரா வெளிநாட்டுக் கொள்கை, திட்டவட்டமில்லாதமொழிக் கொள்கை—இப்படி எல்லாவற்றிலும் கலந்து பல திறப்பட்ட விதமான கொள்கைகள் தரப்படுகின்றன. கலந்து இருப்பது மட்டுமல்ல—கலப்படமே நடைபெறுகிறது ! உணவில் இருப்பதைவிட, அரசியலில் நடைபெறும் கலப்படம் பெரிய குற்றமாகும்.

காலவரையறை -- இரயில்வே கால அட்டவணையா?

ஆட்சி மொழிப் பிரச்சினையை ஒரே ஒரு நாளில் ஒரு மாநாடு கூட்டிப் பேசித் தீர்த்துவிட முடியாது. ஆங்கிலம் ஆட்சி மொழியாக இருக்கும் நிலைமையைத் தொடர்ந்து வைத்துக்கொண்டு, நாம் ஆட்சி மொழிப் பிரச்சினை பற்றி அடிக்கடி கூடிப்பேசி, ஒரு திருப்தி கரமான முடிவு காண முயல வேண்டும். இதை முதலமைச்சர்கள் மட்டும் ஒரு நாள் கூட்டத்தில் முடிவு கட்டிவிட முடியாது.

நண்பர் ஏ. டி. மணி அவர்களைப் பார்த்து, '20 ஆண்டுகள் ஏன் கேட்கிறீர்கள்?' என்று வினவினேன்; 'நம்மால் இப்பொழுது முடிவு செய்ய முடியவில்லை; எனவே, இருபது ஆண்டுகள் ஒத்திப் போடலாமே' என்று அவர் கூறினர்; 'இப்பொழுது நம்மால் ஒரு பிரச்சினையை முடிவு செய்ய முடியவில்லை என்றால், அதை ஒத்திப் போடுவதில்—காலவரையறை வகுப்பதில் என்ன பொருள் இருக்கிறது? காலக்கெடு வைக்க நாம் யார்? ஒன்று, இப்பொழுது முடிவு செய்ய வேண்டும்; அல்லது எதிர்காலத்தின் முடிவுக்கு எத்தகைய கால அட்டவணையுமின்றி விட்டுவிட வேண்டும்' என்றேன்.

திரு. மணி அவர்கள், '20 ஆண்டுகள்' என்கிறார்; அவர் 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலும் நீடூழி காலம் வாழ வேண்டும்; ஆனால் 20 ஆண்டுகள் என்று கூறும்பொழுது, அப்பொழுது அது நம்மைப் பாதிக்காது என்ற நினைப்பில் நாம் பிரச்சினையைக் கவனிக்கக் கூடாது.

மற்றும் சிலர், 'பத்து ஆண்டுகள்—இருபது ஆண்டுகள்—இருபத்தைந்து ஆண்டுகள்'—என்று காலவரையறை தருகிறார்கள். காலவரையறை தர, இது என்ன இரயில்வே கால அட்டவணையா? இரயில்வேயில்கூட குறித்த நேரத்தில் இரயில்கள் வருவதில்லை—கிளம்புவதில்லை!

ஆக, மொழிப் பிரச்சினையில் கால அட்டவணை போட்டுக் கொண்டு உட்காருவது சரியல்ல! பிரச்சினைக்கு ஒரு நல்ல முடிவு காணும்வரை, இப்பொழுதுள்ளபடி ஆங்கிலம் தொடர்ந்து நீடிக்கட்டும்.

14 மொழிகளுக்கும் ஆட்சிமொழித் தகுதி தரப்படவேண்டும்

மொழிப் பிரச்சினையில் தி.மு. கழகத்தின் கொள்கை என்னவென்று முதலில் திரு. அக்பர் அலிகான் இடையிட்டுக் கேட்டார். அதுபற்றி இப்பொழுது விளக்கம் தர விரும்புகிறேன்.

இந்தியாவிலுள்ள முக்கிய மொழிகளாக உள்ள பதினான்கும் தேசீய மொழிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, ஆட்சி மொழிகளாகும் தகுதி தரப்பட வேண்டும்........

அக்பர் அலிகான் :—" அவ்வளவு மொழிகளை வைத்துக்கொள்வது முடியாத காரியம்."

அண்ணு :—" 'முடியாத காரியம்' என்று திரு. அக்பர் அலிகான் கூறுகிருர். சில காலத்துக்குமுன், 'இந்தியாவை ஒன்ருக வைத்துக்கொள்வது முடியாத காரியம்' என்று நானும் நினைத்தேன்."

பி. கே. பி. சின்கா (காங். - உ. பி.): —" அரசியல் சட்டத்தில் எட்டாவது பட்டியலில் தரப்பட்ட மொழிகள், 'தேசீய மொழிகள்' என்று கூறப்படவில்லை."

பூபேஷ் குப்தா (கம். - மேற்கு வங்கம்):—" இந்தியும் அந்தப் பட்டியலில் உள்ள ஒரு மொழிதான்."

அண்ணு :—" நண்பர் சொல்வது உண்மையானுல், அரசியல் சட்டத்தில் ஒரு திருத்தம் செய்து, அவற்றை தேசிய மொழிகளாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்துவேன்."

வாஜ்பாயி (ஜனசங்கம் - உ. பி.):—" அந்த மொழிகள் எல்லாம் தேசிய மொழிகள்தான் ; அதில் சந்தேகமில்லை."

ஏ. டி. மணி (சுயேச்சை - ம. பி.):—" சட்டத்தில் எப்படியிருந்தாலும் அவை தேசிய மொழிகள்தான்."

அண்ணு :—" ஆக, பதினுன்கு மொழிகளும் ஆட்சி மொழிகளாகும்வரை, ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கட்டும். தொடர்பு மொழியாக எது இருக்க வேண்டுமென்பதில், இயல்பான கால வளர்ச்சிக்கு அதை விட்டுவிடலாம். இப்பொழுதுகூட இந்திக்காகச் செய்த பிரசாரத்தில் அரசாங்க முயற்சியைவிடத் தனிப்பட்ட அமைப்பின் முயற்சியே பலன் தந்துள்ளது. அந்தப் பிரச்சினையை மக்களிடம் விட்டுவிடுங்கள் ; காலப்போக்கில் அவர்கள் இயல்பாகத் தேர்ந்தெடுத்து வழங்கிக்கொள்கிற மொழி, தொடர்பு மொழியாக பிறகு வரட்டும். அவ்வாறு அரசாங்கக் கட்டாயமில்லாமல், மக்களே இந்திதான் தொடர்பு மொழியாக வேண்டும் என்று நினைப்பார்களேயானுல், அது முதலில் நடைமுறையில் தொடர்பு மொழியாகி, பிறகு சட்ட சம்மதம் பெற்றுக் கொள்ளட்டும்."

பி. எஸ். சூரியல் (சோஷலிஸ்டு ; உ. பி.) :—" முதலில் அரசாங்க அங்கீகாரம் தரப்பட்டால்தான் நடைமுறையில் அது வரும்."

அண்ணு :—" கனம் உறுப்பினருக்கு, அவர் மொழிமீதே நம்பிக்கையில்லை."

ஒற்றுமை குலைந்த இந்தியாவை உருவாக்காதீர்!

நண்பர் வாஜ்பாயி அவர்களுக்கு ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்வேன்—அவர் தமிழ் மொழியைப் படித்து, அமிழ்தினும் இனிதான தமிழ் இலக்கியங்களை ஒருமுறை சுவைத்துவிட்டால், 'தமிழ்தான் தொடர்பு மொழியாக இருக்கக்கூடியது' என்று அவரே தேர்ந்தெடுத்துவிடுவார்.

ஆக, எது தொடர்பு மொழி என்று தேர்ந்தெடுத்து வழங்கும் வரை, இருக்கும் நிலையை மாற்றாமல் ஆங்கிலத்தைத் தொடர்ந்து வைத்துக்கொள்வது நலம்.

பதினான்கு தேசிய மொழிகளும் ஆட்சி மொழிகளாகும்வரை, மொழிப் பிரச்சினையில் ஒரு திருப்திகரமான —நிரந்தரமான முடிவு ஏற்படப்போவதில்லை! பன்மொழிகளை ஆட்சி மொழிகளாக்குவது இந்தியாவை ஒன்றுபட்ட நாடாகக்கொள்ள நாம் தரும் விலை என்று கொள்ளவேண்டும்! இந்தியின் மூலம் ஒற்றுமை குலைந்த இந்தியாவைத்தான் பெற முடியும்!

முடியாத காரியமெனக் கூறிவிட இயலாது!

'இந்தியா' என்பது இருக்கத்தான் வேண்டும். ஒற்றுமையான இந்தியா வேண்டும் என்றால், 'ஒரு வட்டாரம் மற்றொரு வட்டாரத்தை அடக்குகிறது' என்று எவரும் கருதும் வகையில் எத்தகைய ஏற்பாட்டையும் நீங்கள் செய்யக்கூடாது.

'இந்தியா' என்றால்—எல்லோரும் பொதுவாக நம்பிக்கையுடனும், பெருமையுடனும் அதை இதயபூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றால்—ஆட்சி மொழிப் பிரச்சினையில் பல மொழித் திட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாக வேண்டும்.

"பதினான்கு மொழிகளையும் ஆட்சிமொழியாக்குவது என்பது முடியாத காரியம்" என்று அக்பர் அலிகான் கூறினார். அதில் சிக்கல் இருக்கிறது—நடைமுறையில் சிரமங்கள் ஏற்படலாம்—அதையும் நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அது முடியாத காரியம் என்று கூறிவிடக்கூடாது.

குருட்டுத்தனமான கோட்பாடு அல்ல!

சுவிட்சர்லாந்தில் நான்கு மொழிகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்றால், அதைவிடப் பல மடங்கு பெரிய நாடாக இருக்கிற இந்தியா, 14 மொழிகளை ஏன் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று எனக்குப் புரியவில்லை!

சுவிட்சர்லாந்துக்காரர்கள், பல மொழிப் பிரச்சினையைத் திறம்படச் சமாளித்தார்கள் என்றால், அவ்வளவுகூட திறமையும் விவேகமும் இங்கு உள்ளவர்களுக்கு இல்லை என்று பொருளா? எத்தகைய

தடைகளேயும் மீறி செயலாற்றவல்ல திறமைசாலிகள் இங்கு இருக்கிருர்கள்.

உங்களுடைய பணியில் எங்களுடைய உதவி தேவை என்று உங்களுக்குப் பட்டால் நாங்கள் எங்களால் இயன்ற அளவு உதவத் தயாராகக் காத்திருக்கிருேம். எங்களுடைய உதவி உங்களுக்குத் தேவைப்படாது என்பது எனக்குத் தெரியும். 'உதவி தேவை' என்று நீங்கள் 'பாவனே' செய்தால்கூட நாங்கள் உதவிபுரியத் தயாராக இருக்கிருேம்.

பல மொழிகள் ஆட்சிமொழிகளாக ஆகவேண்டும் என்பது ஒரு குருட்டுத்தனமான கோட்பாடு அல்ல! பல மொழிகளேக் கொண்ட ஒரு நாட்டில், அது தவிர எல்லோரையும் திருப்திப்படுத்த வல்ல திட்டம் வேறெதுவும் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லே.

தி. மு. க. கூறுவது 'மோகத்தால்' அல்ல !

"தேசிய மொழிகள் அனேத்தும் ஆட்சிமொழிகளாக வேண்டும்" என்ற தீர்மானத்தைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நிறைவேற்றியுள்ளது என்பதற்காக அதை ஒதுக்கிவைக்காதீர்கள். முன்பு சென்னே கவர்னராக இருந்த ஸ்ரீபிரகாசா அவர்கள், தகுந்த காரணங்களேக் காட்டி பல மொழித் திட்டத்தை ஆதரித்துள்ளார்; "மொழி அடிப்படையில் மாநிலங்களே அமைத்த பிறகு, ஆட்சி மொழிகளாக எல்லா மொழிகளேயும் ஏற்றுக்கொள்வதினின்று தப்ப முடியாது" என்று அவர் கூறுகிருர்.

தேசிய மொழிகள் அனேத்தும் ஆட்சிமொழிகளாகும் வாய்ப்பையும், தகுதியையும் நாம் தரவேண்டும். முன்பு நான் குறிப்பிட்டுபடி, தமிழ் ஆட்சிமொழியாகக்கூடிய தகுதியைப் பெரும் அளவு பெற்றுள்ளது. நண்பர் பூபேஷ் குப்தா அவர்கள், வங்காள மொழி அந்தத் தகுதியை அடைந்துள்ளதாகக் கூறுவார்.

தேசிய மொழிகள் ஆட்சிமொழிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் வரை ஆங்கிலம் நீடித்து இருக்கட்டும். 1970-ல், தேசிய மொழிகள் எல்லாம் ஆட்சிமொழிகளாகின்றன என்ருல், ஆங்கிலத்தை நாம் அகற்றிவிடலாம்; 1980-ல் அந்த நிலே என்ருல், அப்பொழுது ஆங்கிலத்தை நீக்கிவிடலாம்.

ஆக, 'ஆங்கிலம் ஆட்சிமொழியாக நீடித்து இருக்கட்டும்' என்று தி. மு. க. கூறுவது, ஆங்கில மோகத்தால் அல்ல என்பதை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

நாங்கள் பெருமைப்படுகிருேம். தமிழ் மொழி ஒப்புயர்வற்றது......

சென் குப்தா (மேற்கு வங்கம்) :—" வங்காள மொழி ?"

அண்ணு :—" வங்காள மொழியுடன் சேர்ந்து அதற்கு ஈடானது வேறெந்த மொழியும் கிடையாது."

அலைந்து திரியவேண்டிய அவசியம் எங்களுக்கு இல்லை !

நமது உள்துறை அமைச்சர் நந்தா அவர்கள் இங்கு பேசும் பொழுது, 'நான் இந்திவாலா அல்ல; என் தாய்மொழி பஞ்சாபி; என் வளர்ப்பு மொழி குசராத்தி; இப்பொழுது நான் இந்தியை ஆதரிக்கிறேன்' என்று குறிப்பிட்டார். துரதிருஷ்டவசமாக நமக்கு அத்தகைய அனுபவம் கிடையாது.

தாய்மொழி ஒன்று—வளர்ப்பு மொழி மற்றொன்று—ஆதரவு காட்டும் மொழி வேறொன்று—இவை நல்ல அனுபவம்தான் ! ஓரிடத்தில் நிலையாக இல்லாமல், கட்டவிழ்ந்து அலைந்துவந்திருப்பதாக உள்துறை அமைச்சரே கூறினர்.

ஆனல் அதிர்ஷ்டவசமாகவோ, துரதிருஷ்டவசமாகவோ எங்களுக்கு நிலையாக ஒரு இடம் இருந்துவிட்டது ! அலைந்து திரிய வேண்டிய அவசியம் இல்லாமற்போய்விட்டது !

கடலெனப் பரந்துள்ள தமிழ்மொழி தாழ்வுறுவதா ?

> 'உயர்தனிச் செம்மொழியான தமிழ்மொழி என்னுடைய தாய்மொழி' என்ற பெருமிதம் எனக்கிருக்கிறது ! நீண்ட வரலாற்றையும் புகழ்மிக்க பொற்காலங்களையும் உடைய மொழி—கவிஞர் யாத்த மொழி—கவிதைகள் கொஞ்சும் மொழி—கருத்தாலும் கவினுறு வளத்தாலும் கடலெனப் பரந்து கிடக்கும் மொழி—எங்கள் உயிருடன், வாழ்வுடன் கலந்தமொழி—அந்தத் தமிழ்மொழி மற்றெதற்கும் தாழாத வகையில் ஆட்சி மொழி என்ற தகுதி தரப்படும் வரை, நான் அமைதி பெறமாட்டேன்—திருப்தி அடைய மாட்டேன் !

நான் தமிழுக்காக வாதாடுகிறேன் ; அதை வைத்து, இந்திக்காக வாதாடுபவர்களின் தாய்மொழிப் பற்றை நான் மறுக்கவில்லை. அவர்கள் இந்திக்காகப் பாடுபடட்டும்.

பஞ்சம் நிரம்பிய மொழியாகிறதே இந்தி !

நான் இங்கு இந்தியில் பேசப்பட்டவைகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். வாஜ்பாயின் பேச்சிலேதான் மிகக் குறைந்த அளவுள்ள ஆங்கிலச் சொற்கள் கலந்திருந்தன. மற்றவர்களின் பேச்சுக்களில் ஏதோ தயை-தாட்சண்யத்துக்காக இந்தியைத் தெளித்திருக்கிறார்கள்.

'ஆல் இந்தியா ரேடியோ மே பிலிம் சங்கீத் அச்சா ஹை' என்ற இம்முறையில் பேசினர்கள்—கேட்டேன். இது இந்தி அல்ல ! நான் இந்திக்காக வாதாடுபவனக இருந்தால் அதனை இவ்வளவு பஞ்சம் நிரம்பிய மொழியாக்கமாட்டேன் ! இந்தி வளர்ச்சி

யில் உற்சாகம் காட்டுங்கள்; ஆனல் அது பரிதாபமானதாக இருக்க வேண்டாம்!

அச்சம் நிலவாது! ஏற்றத்தாழ்வுக்கு இடமிருக்காது

நமது அமைச்சர் நந்தா வேண்டுமானல், எதிலும் உற்சாகம் காட்டாமல் இருக்க முடியும். அவர், 'எஸ்பிராண்டோ' (Esperanto) மொழியினர் பக்கம் சென்றாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

ஆனல் எங்களுக்கென ஒரு மொழி இருக்கிறது; அந்த மொழிக்கு ஆட்சி மொழிப் பட்டியலில் இடம் தந்தாக வேண்டும் என்றுகேட்கிருேம்; 'அவ்வாறு இடம் தரப்படும்வரை, ஆங்கிலம் தொடர்ந்து ஆட்சி மொழியாக இருந்து வரட்டும்' என்று கூறு கிருேம்.

ஆங்கிலம் தொடர்ந்து நீடிப்பதால், தெரிந்தோ தெரியாமலோ இந்தி வருவதால் இழைக்கப்படும் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்காது; அர சாங்கத்தில் குழப்பம் வராது; ஒரு வட்டாரம் மற்ற வட்டாரங்களை அடக்கி ஆளுகிறது என்ற அச்சம் நிலவாது!

அடிப்படைத் தத்துவத்தைக் கவனிக்க மறுக்கின்றனர்

" ஆங்கிலத்தைக் கற்றுக்கொண்டதுபோல், இந்தியையும் ஏன் கற்றுக்கொள்ளக்கூடாது?" என்று சிலர் எங்களைப் பார்த்துக் கேட்கிருர்கள். ஒருகணம் நினைத்துப் பார்த்தால், என்னுடைய மகன்கள்—இன்னும் சொல்லப்போனல் என்னுடைய பேரப் பிள் ளைகள்—இந்தி எழுத்துக்களைத் தடுமாறி உச்சரிக்க ஆரம்பித்தால், அதேபோல் திரு. வாஜ்பாயின் பேரப் பிள்ளைகள்......

ஏ. டி. மணி:—"வாஜ்பாயிக்கு இன்னும் திருமணமே ஆக வில்லை."

அண்ணு:—" இப்பொழுது புரிகிறது - ஏன் வாஜ்பாய் இப்படிப் பேசினர் என்று! அவருக்குச் சொல்வேன்—இந்தியை ஆட்சிமொழியாக்குவது பிறகு இருக்கட்டும்; முதலில் இன் ெனாரு மொழி பேசும் பெண்ணைப் பார்த்துக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளும்."

அநீதியால் வேதனை—உணர மறுப்பானேன்?

இந்தி பேசுகிற பகுதியில் பிறந்து வளரும் குழந்தை கள், தாயின் மடியிலேயே இந்திப் பாடல்களைக் கேட் கின்றன; வயலிலும் வரப்பிலும், வீட்டிலும் தோட்டத் திலும், அங்காடி வீதியிலும், ஆற்றோரத்திலும், வாழ் வின் எல்லாப் பக்கத்திலும் நாள் முழுவதும் இந்தி மொழிப் பயிற்சி அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது! புத்த கங்களைப் புரட்டுவதால் அவர்கள் இந்தி கற்றுக்

கொள்ளவில்லை; இந்தி பேசும் இடத்தில் பிறந்ததாலேயே அவர்கள் இந்தியைக் கற்றுக்கொண்டு விடுகிறார்கள்! உங்களுக்குப் பரம்பரைச் சொத்தாக வருவது, எங்களுக்குப் பள்ளிக்கூடத்து அறிவாகக் கிடைக்க வேண்டும். ஒத்தமுறையில் இதில் எப்படிப் போட்டியிட முடியும்?

ரோமப் பேரரசு காலத்தில் ரோம் நாட்டுப் பிரபுக்கள், மேலேயிருந்து வேடிக்கை பார்க்க, கீழே மைதானத்தில் கோரப் பசியுடன் பாய்ந்துவரும் சிங்கங்களுடன் அடிமை வீரர்கள், வெறும் கைகளுடன் சண்டை போடுவார்களாம். அப்படிப்பட்ட சண்டைகளிலிருந்து ஒரு சில அடிமைகள் உயிருடன் திரும்பியிருக்கக்கூடும்—நமது நண்பர் சத்தியநாராயண இந்தி பேசவில்லையா, அதைப்போல! ஆனல் மற்றவர்கள், சிங்கங்களிடம் சிக்கி, சின்னபின்னமாகக் கிழித்து எறியப்பட்டிருப்பார்கள்!

எங்களுக்கும் அத்தகைய கதி வரவேண்டுமென ஏன் நினைக்கிறீர்கள்? நாங்கள் என்ன குற்றம் செய்து விட்டோம்—இப்படிப்பட்ட தண்டனைகளுக்கு ஆளாக? உங்களுடைய மொழியை நாங்கள் படித்து, உங்களுடன் நாங்கள் எப்படிப் போட்டி போட முடியும்? அது பெரிய அநீதி—சித்திரவதை!

ஒரு மொழியை—ஒரு வட்டார மொழியை மற்றெல்லா மொழிகளுக்கும் மேலாக ஆட்சிமொழியாக ஆக்க நினைப்பதில் உள்ள அநீதி உங்களுக்குப் புரியவில்லையா? எங்களுக்கு எவ்வளவு மனவேதனையை அது தருகிறது என்பதை நீங்கள் உணரவில்லையா? இந்திக்காக எவ்வளவுதான் பிடிவாதமாக நீங்கள் வாதாடினலும்—ஆர அமர நீங்கள் யோசித்தால்—நான் கூறுவது உங்களுக்குப் புரியும் என்று நம்புகிறேன்.

கேலி பேசிப் பயனில்லை—கொந்தளிப்பை அடக்க உதவியது

பத்திரிகைகளைப் படிக்கும்பொழுது, இந்திப் பிரியர்கள் கோப தாபங்களுக்கு ஆட்பட்டுள்ளார்கள் என்று தெரிகிறது. எங்களுடைய போராட்டத்தின் அடிப்படையை - தத்துவத்தைக் கவனித்துப் பார்க்க அவர்கள் மறுக்கிறார்கள்.

"இந்தியை எதிர்ப்பதற்காக அண்ணதுரையை மட்டுமல்ல—காமராசரையும் பிடித்துச் சிறையில் போடவேண்டும்" என்று

சிலர் கூறுகிருர்கள். இன்னும் சிலர், திரு. சுப்பிரமணியமும், திரு. அளகேசனும் செய்த இராஜினமா குறித்துக் கேலியாகப் பேசுகிருர்களாம்.

கலவரம் மிகுந்த நேரத்தில், இவர்கள் செய்த இராஜினமா எந்த அளவு, மக்களுக்குப் புதிய நம்பிக்கையைத் தர உதவியது என்பது இங்குள்ளவர்களுக்குத் தெரியாது. யாராவது தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரசின் பெயரைக் காப்பாற்றினுர்கள் என்ருல்—முழு அளவு அல்ல—ஓரளவு, அது சுப்பிரமணியமும், அளகேசனும்தான்! அவர்களிடம் பற்ருே பாசமோ எனக்குக் கிடையாது!

தமிழகச் சட்டமன்றத்தில் பலதடவைகள் நானும், சுப்பிரமணியமும் வாதிட்டிருக்கிருேம். அவரை எதிர்த்து நான் பேசியிருக்கிறேன். எதிர்பாராதவிதமாக என்னே மடக்க அவரும் தவருன வழிகளேக் கையாண்டிருக்கிருர். ஆனுல், உரிய நேரத்தில் அவர் செய்த செயல்—தமிழ்நாட்டில் மூண்ட கொந்தளிப்பை ஓரளவு அடக்க உதவியது என்பதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது.

பண்புள்ள மனிதர்கள் தமிழகத்தில் உண்டு

அசாம் மாநிலத்தில் மொழிச் சண்டைகள் நடைபெற்ற பொழுது, ஊர் ஊராக அந்தச் சச்சரவு பரவியது; அமைதி காக்கும் அணி ஒன்று புறப்பட்டு ஊர் ஊராகச் சென்று அமைதி காக்கப் பாடுபட்டது. அதுபோல, அமைதி காக்கும் பணியில் மாநில முதலமைச்சர் இறங்கி—எங்களேயும் சேர்த்து—ஏன் முயற்சி செய்திருக்கக்கூடாது?

ஆனுல், திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களேப் பற்றி, 'அவர் கற்பாறைபோல் நின்ருர்' என்று உள்துறை அமைச்சர் நந்தா புகழ் பாடியிருக்கிருர். ஆம்; பக்தவத்சலம், ஒரு கற்பாறைபோல்தான் நின்ருர்—ஆடாமல் அசையாமல் உணர்ச்சியற்று—இரக்கமற்று, அவர் கற்பாறைபோலத்தான் நின்ருர்—துப்பாக்கிகள் வெடித்தன - குண்டுகள் பாய்ந்தன - பிணங்கள் விழுந்தன—அப்பொழுதும் அவர் கற்பாறைபோல நின்ருர்!

மகனே இழந்த மாதாவின் அழுகுரல், கணவனே இழந்த மங்கையின் கதறல், எதுவும் அவரை அசைக்கவில்லே!—அவர் கற்பாறை போல நின்ருர்!—இதயத்தைக் கல்லாக்கி அவர் நின்ருர்!

அப்படிப்பட்ட கற்பாறை போன்ற மனிதர்கள்தாம் உங்களுக்குத் தேவையா? தமிழகத்தில் அதைவிடச் சிறந்த பண்புள்ள மனிதர்கள் இருக்கிருர்கள்!

'கற்பாறைபோல அவர் நின்ருர்' என்று நீர் புகழ்கிறீரே! உம் முரட்டிய இதயம் சற்றுக் கனிவானது என இதுவரை நம்பியிருந்தேன்! சாதுக்கள்—சந்நியாசிகள் கூட்டத்தில் இருக்கும் உமக்கு, சிறிதாவது சாந்தகுணம் இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன்!

50, 60 பேர்களைப் பிணமாக்கி—ஆறு வயதுப் பையன், ஏழு வயதுச் சிறுமி, எண்பது வயதுக் கிழவர் என்றுகூடக் கண்மண் பாராமல் சுட்டுவீழ்த்தி—வீதியை இரத்தமாக்கி—வீடுகளைச் சோக மாக்கி—ஆட்சி நடத்தும் ஒருவருக்கு, 'கற்பாறைபோல நின்றார்" என்று புகழ்மாலை சூட்டுகிறீர்களே, உம்மைப்பற்றி நான் என்ன சொல்ல முடியும்—நீர் ஒரு 'பெரிய பக்தவத்சலம்' என்பதைத் தவிர!

தவறாக நினைத்துச் சமாதானமடையாதீர்!

" சட்டமும் ஒழுங்கும் காப்பாற்றப்பட்டுவிட்டன " என்று தவ றாக நினைத்துச் சமாதானமடையாதீர்கள்! சட்டமும் ஒழுங்கும் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்பதில் எனக்குச் சிறிதளவுகூடக் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது; பலாத்காரம் சிறிதளவுகூடக் கூடாது என்பதில் நான் கண்ணுங்கருத்துமாக இருப்பவன்.

நான் கடைசியாகக் கூறுகிறேன்—மொழிப் பிரச்சினையைப் புனராலோசனை செய்து ஒரு திருப்திகரமான முடிவு காணும்வரை, ஆங்கிலம் தொடர்ந்து ஆட்சி மொழியாக நீடிக்கட்டும்; எல்லா தேசிய மொழிகளும் ஆட்சி மொழிகளாகும்வரை ஆங்கிலம் இருக் கட்டும்; பிறகு இந்திய மொழி ஒன்று வளர்ந்து தகுதி பெற்றுத் தொடர்பு மொழியாகும் வாய்ப்பைக் காலப்போக்குக்கு விட்டு விடலாம். நன்றி!

தி.மு.க. அறக்கட்டளை
பேராசிரியர் ஆய்வக நூல் நிலையம்
சென்னை-18
அண்ணா அறிவாலயம்

நாள்தோறும் படியுங்கள்

‘நம் நாடு’

(தி. மு. கழக அதிகாரபூர்வ நாளேடு)

ஆசிரியர் :

இரா. நெடுஞ்செழியன்

★

கழகக் கொள்கை விளக்கம் --

தலைவர்களின் கருத்துரைகள் --

தலைமைக் கழக அறிக்கை -- செய்திகள்

அத்தனையையும் அதிகாரபூர்வமாக

அளிப்பது

வாரந்தோறும் வடித்துவரும்

தீந்தமிழ்ச் சாறு !

★

'காஞ்சி'

(வார இதழ்)

அறிஞர் அண்ணா

அவர்களை

ஆசிரியராகக் கொண்டு

வெளிவரும் புகழ் மிக்க ஏடு

★

விவரங்களுக்கு :

நிர்வாகி, 'காஞ்சி',

சின்ன காஞ்சிபுரம்.